

Sygn. akt II KO 41/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Małarski

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **zażalenia M. M.**

na zarządzenie prokuratora Prokuratury Rejonowej

z dnia 2 maja 2012r. o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 sierpnia 2012 r.,

wniosku Sądu Rejonowego

z dnia 29 czerwca 2012 r., o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł :

odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Występujący Sąd Rejonowy podniósł, że sprawa dotyczy sędziów Sądu Okręgowego, co do których skarżący złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w związku z rozpoznaniem sprawy cywilnej, zatem w tych warunkach rozstrzygnięcie zażalenia przez sąd właściwy może być postrzegane jako okoliczność zagrażająca obiektywnemu orzekaniu.

Sąd Najwyższy nie podzielił tego stanowiska.

W realiach sprawy nie występuje rzeczywiste zagrożenie obiektywizmu w orzekaniu, co jest konieczną przesłanką korzystania z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k. Sprawa dotyczy działalności orzeczniczej sędziów innego

sądu i choć jest to sąd wyższego rzędu w tym samym mieście, to sam ten fakt nie może stanowić wystarczającego powodu do przekazania sprawy. Przedmiotem rozstrzygnięcia jest kwestia wypadkowa - dopuszczalność wniesienia środka odwoławczego – brak jest zatem podstaw do uznania, by w tych uwarunkowaniach zaistniały okoliczności mające wpływ na niezależność i zdolność obiektywnego orzekania sędziów sądu właściwego.

Z tych motywów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.